МАГАЗИН

ЧАСОПИС УЧЕНИКА ДОМА СРЕДЊИХ ШКОЛА ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ // ИНФОРМАЦИЈЕ // ЗАБАВА // СПОРТ // ЗАНИМЉИВОСТИ

НЕВЕНИНЕ ФОТОГРАФИЈЕ

ВИШЕ НА СТРАНИ 18

КОНТАКТИРАЈТЕ НАС

ДОМСКИ МАГАЗИН

Дом ученика средњих школа
патријарх Павле - Београд
Здравка Челара 14
Београд

P: 011/ 2072 611
E: office@domucenika.com
W: www.dom.edu.rs
www.domucenika.com

РЕДАКЦИЈА

ТАМАРА ПЕТРОВИЋ
уредник
НЕВЕНА ЂОРЂЕВИЋ
фотограф
АНДРИЈА МИЛИВОЈЕВИЋ
Технички уредник

НОВИНАРИ

Тамара Петровић,
Андрија Миливојевић
Андреа Амицић
Јована Павловић
Оливера Мићовић
Александра Живадиновић
Софија Миланко
Јанко Јовашевић
Михајло Стојановић

ВАСПИТАЧ

АЛЕКСАНДАР ДУКИЋ

Дом ученика средњих школа
патријарх Павле - Београд
тел. 011 / 2072 600
011/ 2072 611

04
НОВО ИМЕ

12
ГЛОБАЛНО ЗАГРЕВАЊЕ

32
STRANGER THINGS

16

АНА ЕРДЕЛИЋ

18

НЕВЕНА ФОТОГРАФИЈЕ

22

РЕНОВИРАНИ РЕСТОРАН

36

ТАМАРА ТУРКОЊЕ
ПОБЕДНИЦА ДОМИЈАДЕ 2019

МУРАЛ ПОСВЕЋЕН ПАТРИЈАРХУ ПАВЛУ, НАЛАЗИ СЕ НА ЗИДУ ФИСКУЛТУРНЕ САЛЕ НАШЕГ ДОМА

НОВО ИМЕ ДОМА УЧЕНИКА

Директор Саша Роквић

Дом са поносом, од ове школске године носи име "Патријарх Павле"

Изузетна ми је част, што је 19. септембра 2018. године на иницијативу запослених у нашем дому, након спроведне интерне анкете, наша установа понела име Дом ученика средњих школа патријарх Павле.

Дом је изграђен 1963. године, са циљем да се у њему васпитавају и образују кадрови за Југословенску железницу. Из Железничког образовног центра, Дом се потом издваја у самосталну организацију 1980. године. У складу са Законом о ученичком и студентском стандарду, Министарство просвете Републике Србије 24. марта 1994. године преузима потпуну ингеренцију над установом и тада добија назив: Дом ученика средње железничке школе.

Моја идеја је да модернизујем Дом и учиним га доступнијим. Поднео сам иницијативу за промену имена установе, подржали су ме запослени, као и представници Домског парламента. Предлог за промену имена смо доставили управном одбору наше установе, са три понуђена предлога новог назива. Морам да напоменем да је мој предлог први званично подржао председник управног одбора Живко Марјановић, коме се овим путем јавно захваљујем. Сама идеја за промену имена, потекла је од чињенице да су у Дому смештани ученици из 42 средње школе на територији Београда, а ђаци који похађају Железничку школу чине мање од 10 одсто, тако да би било добро променити име. Тражена је сагласност од Министарства просвете, научног и техлолошког развоја, од министра Младена Шарчевића, као и од патријарха Иринеја. Добили смо сагласност.

Морам признати да су се многи питали каква је спона између образовне установе и патријарха Павла? Одговор је велика! Можда је некима непознаница, али патријарх Павле, односно Гојко Стојчевић, како гласи патријархово крштено име је радио као васпитач у дому. Запослио се 1944. године у Бањи Ковиљачи као вероучитељ и васпитач у дому за децу чији су родитељи страдали током рата у Босни. Ту се тешко разболео од туберкулозе. У једном од интервјуа, патријарх је испричао: "Једног врелог дана у августу 1944. ми васпитачи изведемо децу на Дрину. Покажемо им докле смеју да зађу у воду. Али, знате, деца к'о деца. Гледам, један уђе мало дубље, потону, удари ногама о дно, па изађе, удахну, али не може даље. Онако вруће и знојав скочим и извучем га. Онда, превијем га преко колена и распалим неколико... Кажем му: "Синко, из Босне си се избавио, отац и мајка су ти погинули, а сад хоћеш и ти овде да се удавиш на наше очи! Где ти је памет?!" Одмах потом се разболим, добијем велику температуру. Одем на прегледе, кажу ми - туберкулоза" – испричао је том приликом патријарх.

Туберкулоза је у то време била тешка болест, која није давала никакву наду у оздрављење. Лекари су Гојку рекли да му је остало још само три месеца живота. Међутим, тада су га прихватили монаси у манастиру Вујан, где се излечио.

Иначе, Гојко је још као мали био веома болешљив и слабашног здравља. Одмалена је био посвећен књизи и учењу. Показивао је велики дар за певање, тако да је у сећању становника места Основну школу је завршио у родном селу, а гимназију је похађао у Тузли. Гојков друг из клупе био је писац Меша Селимовић. После завршене гимназије Гојко Стојчевић је 1930. године уписао шестогодишњу богословску школу у Сарајеву. Иако одмалена веома религиозан, по сопственом признању богословију је уписао на наговор породице. Као шеснаестогодишњака занимале су га природне науке. Маштао је о томе да једнога дана буде лекар. Волео је и свештенички позив. Мислио је да ће спојити те две професије и да ће тако моћи да лечи и душу и тело. Након богословске школе Гојко је дошао у Београд и почео да реализује своје замисли. Уписао је Теолошки и Медицински факултет. Жељан знања завршио је и 6. мушку београдску гиманзију. Други светски рат покварио је планове Гојка Стојчевића. Завршио је Богословски факултет, али студије медицине је напустио на другој години. Ратне дане је проводио у манастирима у Овчарско-кабларској клисури. За патријарха Српске православне цркве изабран је 1. децембра 1990. године. Патријарх Павле је преминуо 15. новембра 2009. године. На трону српског патријарха провео је 19 година и био је један од најомиљенијих поглавара Српске православне цркве. Његовој сахрани присуствовало је више стотина хиљада људи, поједини медији су наводили да је више од 600.000 грађана Србије дошло да ода последњу почаст патријарху Павлу.

ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ УЗ УЧЕНИКЕ

Андрија Миливојевић

Петар Перишић, више од пола животног века је провео са децом која бораве у дому ученика.
- Уколико увече прођете поред управне зграде можете да чујете раздраган жагор веселе деце, од повика на тренинзима одбојке и кошарке, преко, преко тактова народне музике за секцију фолклора и брзих ритмова за секцију модерног плеса. Све ври од младости и живота – укратко тако објашњава живот деце која бораве у Дому ученика патријарх Павле, Петар Перишић (63)који ове године обележава пуне 33 године рада у овој образовној установи.

ПЕТАР ПЕРИШИЋ, 33 ГОДИНЕ ЈЕ ВАСПИТАЧ У ДОМУ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ

Након завршеног Факултета спорта и физичког васпитања, Петар је почео да ради у дому као васпитач и све ове године није мењао своје радно место.

- Васпитач у дому мора да буде одличан педагог и да својим знањем наметне ауторитет деци о којој брине. Овде нема оцена, већ морате да имате јаку снагу аргумената и речи, да будете нешто између родитеља и пријатеља, али и да идете у корак са новим технологијама како бисте могли да пратите децу. Ево ја у овим годинама морам да имам све информације које имају и они - каже Петар Перишић.

Факултет који је завршио му је доста помогао да може да усмери децу ка спорту и објасни колико је физичка активност битна за здравље.

- У дому имамо теретану, као и сјајно опремљену модерну теретану у дворишту, са децом радимо корективну гимнастику која је важна за правилан раст и развој, а уз сагласност ортопеда радимо и на исправљању деформитета – објашњава Перишић.

На питање да ли су данас деца слободнија и да ли више знају, у односу на генерације које су некада боравиле у дому, Петар објашњава да су данас деца знатно либералнија и да имају већи приступ информацијама.

- Чини ми се да данас деца лакше долазе до бољих оцена, јер им је модерна технологија то омогућила, информације су доступније. Некада се дешавало да када добију кеца,

Дом ученика средњих школа Патријарх Павле у Београду – налази се у ширем центру града, на општини Палилула, у непосредној близини Железничке техничке школе.

то је била права трагедија, а данас ученици знају да могу да лако науче градиво и поправе ту лошу оцену, а рекао бих и да су сналажљивије генерације сада – каже он.

Током свих ових година, дешавало се доста лепих ствари.

- Сећам се једног сјајног момка ког су отац и мајка напустили, а деда и баба довели у дом као "проблематично" дете. Ја сам га упутио на то да се бави спортом, сада је сјајан момак и долази често код мене, јер смо изградили једно лепо пријатељство – присећа се овај помало строги васпитач.

Перишић каже да се данас деца лакше одвајају од родитеља, јер већ током школовања одлазе на летовања, логоровања и да су самосталнији по том питању.

Такође, некада су се деца јако разликовала, у зависности из које средине долазе, а данас је та разлика нестала, управо због модерних технологија и деца се можда разликују тек по акценту, али никако по питању знања које имају,гардеробе или понашања.

- Велика је одговорност на нама васпитачима, јер морамо бринути строго о сваком детету у дому, а има их 630. Строго се води списак деце, и свако дете дочекамо и испратимо. Морам да признам да су данас услови у дому знатно бољи, јер се сећам да смо деведесетих имали гвоздене кревете, али смо већ 2000. добили нешто квалитетнији смештај. Данас је дом знатно напредовао, опремљен је њи фи интернетом, имамо домски радио, преко 30 секција од спортских, преко креативних и плесних, модеран ресторан, савремену играоницу са друштвенм играма које су деци на располагању. Дакле, деци смо пружили све како би што квалитетније проводила време у дому. Најбитније је да нема доколице – закључује Петар.

Колико је живот у дому важан и квалитетан, потврђује и чињеница да у њега често свраћају бивши ученици који сада уписију своју децу у дом како би и она провела сјајно време у њему. Бивши ученици често долазе и да се јаве васпитачима и да се присете можда најлепшег периода живота из ране младости.

ДЕБАТНИ КЛУБ

ДЕБАТНИ КЛУБ ЈЕ СЕКЦИЈА КОЈА РАЗВИЈА СМИСАО ЗА КОМУНИКАЦИЈУ ТОЛЕРАНЦИЈУ И ЈАВНИ НАСТУП

За потребе дебатног клуба у дому, интезивно пратимо дешавања у друштву и окружењу. Разлог је тај, да на готово сваку тему будемо способни да разменимо мишљења и на тај начин развијамо моћ критичког размишљања и толеранције.

Ове школске године размишљали смо о Закону о трансплантацији људских органа који је Скупштина Србије усвојила. Наш став је био да би другачије требало формулисати.

У вези са тим сетили смо се стално присутног питања: Да ли еутаназију треба легализовати Законом? На ову тему укрстили смо мишљења 8.11.2018. Основно питање је питање етике. Да ли неко има право прекинути нечији живот, чак и ако он то жели. Да ли било какав бол може оправдати еутаназију?

Са друге стране поставља се друго етичко питање. Да ли човек има право да располаже сопственим животом и обезбеди себи достојанствено умирање.

Аргумента има довољно и „за“ и „против“. Дебата је била успешна, а ученици другог разреда су показали да су веома добро обавештени и да добро размишљају.

Друга дебата „Више пута изговорена лаж постаје истина“ одржана је 18.12.2018.

На идеју смо дошли слушајући у медијима шпекулације о броју жртава у логору Јасеновац, годинама уназад. Ово је једно од питања које је државу Србију довело у незавидан положај у свету.

У току дебате дотакли смо се и других примера: број прогнаних Албанаца са Косова, број присутних Срба на Косову, број Албанаца који живи на Косову, кривица које се намеће држави Србији за догађања деведесетих.

Као што сам напоменуо на почетку овог текста, за потребе дебате о одређеној теми мора се прочитати доста материјала и бити увек у току свих догађања.

У томе за сада успевамо.

Филип Лукић

ПРЕДСТАВА «ИЗАБЕРИ»

Дом ученика је организовао представу у сарадњи са групом специјалних педагога, дефектолога и студената постдипломаца, а тема ове представе је била употреба психоактивних супстанци, које су постале заступљене у забрињавајућим размерама, посебно међу младима. Овај проблем је веома распрострањен, а родитељима је веома тешко да прихвате чињеницу да је њихово дете зависник. Постоје аларми који треба да наведу родитеље као да препознају симптоме употребе дрога . Кад већ до таквог открића дође, неопходно је прихватити новонасталу стварност, како би се младој особи помогло да се ослободи зависности, пре него што настану трајне разорне последице за њено здравље, личност и социјално-економски статус, истакли су реализатори и организатори представе. Током извожења на један занимљив сценски начин, приказани су узроци и последице коришћења психоактивних супстанци. Визуелизација ове теме представља један потпуно нов приступ који остварује циљ најпотпуније едукације о поменутом друштвеном проблем, односно наркоманији. Током представе, интеракција глумаца и ученика, је била сјајна, ученици су пратили представу са великом пажњом и апалузом награђивали глумце. Самим тим, дата је повратна информација, да нови и савременији начин приступа овој значајној теми, даје позитивне реакције. Препуна читаоница показала је да ученици нашег Дома имају свест о важности превенције приликом решавања проблема наркоманије.

Циљ представе је био едукација, како ученика, тако и васпитача о превенцији и последицама злоупотребе психоактивних супстанци. Глумци у позоришној представи "Изабери", која је осмишљена као превентивно едукативно средство у борби против наркоманије, путују кроз Србију и не очекују аплауз. Ранко Горановић, постдипломац на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију, али и глумац, каже да је за њих највећи успех када су се девојчице и дечаци замислили и када после представе постављају питања како би "размрсили" своје дилеме.

Андрија Миливојевић

Глумци у позоришној представи "Изабери", која је осмишљена као превентивно едукативно средство у борби против наркоманије, путују кроз Србију и не очекују аплауз. Ранко Горановић, постдипломац на Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију, али и глумац, каже да је за њих највећи успех када су се девојчице и дечаци замислили и када после представе постављају питања како би "размрсили" своје дилеме.

Марко Миленковић

Дом ученика патријарх Павле је стециште одличних спортиста, који су дошли како би се образовали у Београду, ал ии како би активно могли да се посвете спортској каријери. Један од сјајних и веома успешних је одбојкаш Марко Миленковић, чија спортска каријера убрзано иде узлазном линијом. Игра на позицији либеро. Марко је ученик Друге економска школе, а у дому се како са каже осећа као код куће.

Како си почео да се бавиш спортом?

Почео сам у Љигу, још са седам година, то су били сами почеци, али могу а кажем да сам озбиљније почео да се бавим у осмом разреду, када сам активније учествовао на утакмицама. Тада смо освојили трунир у Новом Саду (2015 године).

У ком клубу си почео, а где тренираш сада?

Био сам у првом тиму клуба у Љигу, а сада сам у Црвеној Звезди.

Шта је твоја жеља када је спорт у питању?

Желим да будем професионалац у спорту. Вредно тренирам и идем ка том циљу. Некада тренирам два пута, а некада једном, у зависности од распореда на Маракани.

Имаш ли узор када је одбојка у питању?

Мој узор је Марко Ивовић који је као и ја из Љига, а који је проглашен за најбољег играча. Његов успех, као и то што сам пратио његов развој, јер смо из истог града ме је инспирсао да почнем да тренирам. Он је био и сада је велико има одбојке, не

само у Љигу, веч ван граница наше земље.

Значи ли то да је клуб у Љугу прави расадник талената?

Сви ми који смо рођени у Љигу бирамо између фудбала и одбојке. Трећег спорта нема. Пошто је одбојка одавно појам за спорт у Љигу, и пошто се деца идентификују са најбољима, ништа чудно што се многи дечаци и девојчице и њихови родитељи одлучују за одбојку.

Где си све играо одбојку?

У Љигу сам почео са доста другара који су тренирали у исто време. Ишли смо на турнире у Турску, Бугрску и Румунију, Црну Гору и Русију.

Шта је најбитније у једном колективном спорту, као што је одбојка?

Битна је добра комуникација у тиму, као и слагање међу играчима. Све је једна психлошка игра, тако да је битно да се добро познајемо ид а постоји нека "корелација" међу нама.

Да ли твоји цимери из Дома ученика долазе на твоје утакмице?

Наравно да долазе на утакмице, а такође мој цимер Лука је један од играча из тима.

Да ли су родитељи задовољни треманом који имаш у Дому ученика?

Родитељу су увек задовољни и велика су ми подршка. Њима је јако битно да је смештај безбедан и да је живот у дому организован, што заиста и јесте.

Када се одржавају утакмице?

Утакмице су углавном викендом, све зависи од распореда. Некада се дешава да су утакмице сваког викенда.

Колико значи подршка са трибина?

То је заиста огромна подршка. Кад чујете да неко навија за вас, онда сте спремни да дате 1.000 одсто себе, само да будете најбољи. То је невероватна енергија коју нама на терену даје публика.

Тамара Петровић

Одбојкашки клуб постоји 74 године и већ годинама постиже врхунске резултате на свим пољима. Један од ретких клубова који имају женску и мушку сениорску екипу, али и комплетан подмладак. Акценат је на раду са пионирками, пионирима, кадеткињама, кадетима, јуниоркама и јуниорима, али и са школом одбојке.

Александра Живадиновић
Оливера Мићовић

ТЕКСТ УЧЕНИЦА КОЈЕ ЕКОЛОШКУ СЕКЦИЈУ

ПОХАЂАЈУ БИОЛОШКУ И

Екстремни догађаји попут великих пожара, поплава, ерозија земљишта, олуја и таласа тропских врућина привлаче пажњу медија и свеопште јавности. Статистичке анализе показују да је настанак ових појава повећан због климатских промена.

Пре него што започнемо тему о климатским променама важно је напоменути да се клима на Земљи одувек мењала. До почетка индустријске револуције, клима се мењала као резултат промена природних околности. Данас, међутим, термин климатске промене користимо када говоримо о променама климе које се догађају од почетка двадесетог века, а настале су као резултат човекових активности.

Климатске промене на Земљи су се дешавале у прошлости и дешаваће се у будућности, било да ли је човек присутан или не. Температура на Земљи пре свега зависи од Сунчеве активности, односно да ли је активност минимална или максимална. Наш познати астроном Милутин Миланковић је бавио израчунавањем криви осунчавања Земље(Због промене угла осе ротације Земље у односу на раван њене орбите око Сунца)које се периодично мењају И које су постале стандар за астрономско објашњење ледених доба. Ледена доба су периодична појава И у скоријој прошлости их је било четири.

Ако узмемо само кривицу човека за климатске промене, она се огледа кроз испуштање гасова који доводе до ефекта стаклене баште, сечу сума, нагли развој индустрије, коришћење фосилних горива, мењање рељефа...

Слично стакленој башти (стакленику), израђеној од висококвалитетног стакла, које има особину да пропушта Сунчево зрачење, али такође и да задржава топлоту потребну за развој биљака, функционишу и гасови "стаклене баште". Пропуштају Сунчеве зраке који загрејавају површину планете која почиње да загрева ваздух. Уместо да преко ноћи одређена количине топлоте оде у свемир, ови гасови то не дозвољавају и тиме повећавају просечну температуру на Земљи. Ова повећана температура већ ствара проблеме као сто су: топљење леда на половима, повећање нивоа мора, све учесталији ветрови великих снага у свету, жарка лета са великим бројем смртних исхода због врућина....

Гасови који највише доприносе ефекту стаклене баште су следећи: угљендиоксид, водена пара, метан, азотсубоксид, хлорфлуороугљоводоници (фреон) и озон (тропосферски). Угљендиоксид, водена пара и облаци задрзавају око 90% топлоте. Данас се као највећи кривац глобалног загревања сматра ЦО2. Распоред овог гаса није пођеднак по површини земље, а ни по висини. Доказано је да га изнад мора и океана има најмање, а изнад области вулкана и индустријских области има највише. Варирање његове концентрације (макар и минимално) може потпуно пореметити токове материје и енергије на Земљи. . Једна битна последица овога је топљење леда на половима, ледници одбијају око 80% Сунчевих зрака што смањује загревање планете. Док водене површине одбијају око 20% Сунчевих зрака.

На природне изворе ЦО2 не можемо много утицати, али на вештачке (људске) можемо, ако би смањили сечу шума И сагоревање фосилних горива.

Велики утицај на климатске промене И живи свет на Земљи имају И озонске рупе, које доводе до повећане количине УВ зрачења, са штетним ефекатом по људско здравље али И на флору И фауну. Утврђено је да УВ зрачење има негативан утицај на водене екосистеме, смањујући количину фитопланктона који се налази у основи ланца исхране водених екосистема, па самим тим И на друге водене животиње. Са друге стране промене у количини фитопланктона се одражавају на концентрацију атмосферског угљен диоксида, што може да појача ефекат стаклене басте.

Ови проблеми су глобалног карактера И захтевају учешће целе светске јавности. Због тога је у оквиру Уједињених нација 1997 одржана конференција о климатским променама, на којиј је донет протокол о смањењу емисије угљен диоксида. Због малог броја земаља које су га тада потписале, није одмах ступио на снагу већ тек 2005-те године. Србија је 2007.г прихватила Кјото протокол.

Какве нас последице очекују? Очекује се смањење снежног прекривача и дужине зимског периода, што утиче на резерве воде у земљишту. Вода за пиће, индустријску и пољопривредну употребу, постаће оскудна, јер пораст температуре још више угрожава већ погођене ресурсе поћемних вода у Србији. У многим подручјима, пораст температуре и суша ограничиће пољопривредну производњу, а то је један од најважнијих сектора српске економије. Подручја источне Србије и Војводине посебно су угрожена пустошењем.

Редакција

АНА ЕРДЕЛИЋ

УМЕТНИЦА КОЈА СЛИКА ИЗ ДУШЕ

Тамара Петровић

Долазак у Београд, у дом ученика јој је јако пријао. - Волим ту галаму и гужву, мени то не смета. У школи коју похађам пронашла људе који су слични мени, воле уметност, волимо исту музику. Моја школа је нудила шест уметничких смерова, али ја сам се највише пронашла у конзервацији и рестаурацији.

Дом ученика патријарх Павле ускоро ће бити украшен портретом патријарха, по ком је дом добио име, на ком тренутно ради млада, талентована уметница Ана Ерделић (19) ученица средње Техноарт школе.

За Ану се може рећи да је прави перфекциониста и професионалац у свом послу, јер је док је сликала портрет патријарха Павла, дошло до проблема који није могао да се реши, па је почела нову слику. Ускоро ће насликати нови портрет који ће остати као њен својеврсни печат у дому ученика.

- Јако је захтевно насликати патријарха и желим да та слика изгледа онако како ја желим, јер ће остати овде у дому и гледаће је неке друге генерације. Дакле, велика је одговорност на мени – каже Ана.

Њен таленат је откривен још у основној школи, прво су приметили родитељи, а потом и тетка која је инсистирала да Ана крене да развија свој таленат у атељеу.

- Тамо су углавном били студенти, а ја сам тада имала тек 12 година. То ми је била сјајна прилика да гледам како они раде и да развијам свој дар за сликање. Радили смо на великим форматима што је веома захтевно. Прва два цртежа које сам насликала у атељеу били су меда и воз које сам радила графитном оловком, а потом сам насликала пејзаж акрилним бојама – каже Ана.

Њена кућа у Зворнику је пуна слика које је насликала.

- Постоји једна слика петла, то ми је можда најомиљенија слика, јер петао има невероватан поглед. Слика није хладна, већ има неку топлоту коју шири око себе. Мојим родитељима то је такође омиљена слика – каже Ана.

Учествовала је на групним изложбама, једном бијеналу, такође излагала је своје слике у дому ученика и учествовала на ликовној колонији у Зворнику, а колико је успешна говори и чињеница да је председник општине желео да једна њена слика краси просторије општине.

Каже да јој је лако да слика, јер то највише воли. На папиру направи прво скицу, а потом креће са стварањем слике.

- Слика је као жива ствар, јер се често деси да кренем да имам једну замисао, кренем да сликам једну ствар, а завршим сликајући преко тог цртежа, сасвим другу, јер ме инспирација понесе – каже Ана.

Долазак у Београд, у дом ученика јој је јако пријао.

- Волим ту галаму и гужву, мени то не смета. У школи коју похађам пронашла људе који су слични мени, воле уметност, волимо исту музику. Моја школа је нудила шест уметничких смерова, али ја сам се највише пронашла у конзервацији и рестаурацији. Наравно моја жеља је да следим свој таленат, па сам већ почела да се припремам за пријемни за Факултет примењених уметности, размишљам се с између примењеног сликарства или конзервације – искрена је она.

- Постоји једна слика петла, то ми је можда н а ј о м и љ е н и ј а слика, јер петао има невероватан поглед. Слика није хладна, већ има неку топлоту коју шири око себе. Мојим родитељима то је такође омиљена слика – каже Ана. Слику петла, можете видети у нашем часопису

ДРАГАНА БАЋИНАЦ

СРЕДЊА БАЛЕТСКА ШКОЛА „ЛУЈО ДАВИЧО"

У нашем Дому ученика патријарх Павле, живе млади људи који су мултиталентовани, једна од њих је Драгана Бећинац (18)) која похађа Балетску школу "Лујо Давичо",одсек за народну игру и традиционално певање.

Како си почела да се бавиш етно певањем?

Још од малих ногу сам певала у свом КУД-у, али сам озбиљније почела да се бавим етно певањем када сам дошла у Београд и уписала музичку школу.

Да ли постоји омиљена песма коју певаш?

Иако певам већ више од 10 година и научила сам више десетина песама, ипак постоји једна коју посебно волим. Та песма се зове: " Засп'о Јанко".

Када си открила да је музика твоја љубав?

Не бих могла да одредим тачан моменат када сам осетила оволику љубав према музици, јер је одувек носим у себи, али мислим да ми је музичка школа пружила могућност да у њој видим нешто чиме бих се бавила у будућности.

Бавиш се и фолклором, како си кренула на фолклор, да ли те је неко усмерио на њега?

Тако је, бавим се фолклором од своје пете године и за то је заслужна моја

мајка која ме је уписала на часове фолклора и којој дугујем садашњи успех у томе.

Са свим до сада побројаним успеваш и да се бавиш и балетом. Како се балет уклапа у све то, јер је потпуно други правац?

Балетом се бавим у школи пошто ми је то један од обавезних предмета. Без обзира на то што се разликује од мог примарног опредељења-народне игре,нашла сам љубав и у балету.

У коју музичку школу идеш? Да ли свираш неки инструмент?

Идем у нижу музичку школу "Мокрањац", одсек за традиционално певање. Тамо свирам упоредни клавир,а у Балетској школи свирам фрулу.

Где си наступала?

Наступала сам свуда по Србији, али и у многим европским земљама као што су Аустрија, Француска, Италија, Словачка, Мађарска, Бугарска и Грчка.

Како реагује твоја околина, твоји најближи и твоји другари из школе и дома на твоје уметичке таленте?

Искрено мислим да осим мене моји најближи, али и људи из моје околине такође уживају у свему што радим и у начину на који доживљавам уметност.

Певаш ли својим цимеркама у дому?

Моје цимерке неретко буду почашћене са по којом песмом, јер ми је музика непрестано у мислима.

Какав је живот у дому?

По мом мишљењу живот у дому је одличан, нарочито за мене јер да бих постигла све своје обавезе неопходна је добра организација , а у дому имам све неопходне услове за тако нешто. Дом је сада сјајно сређен и организован, тако да је сјајно боравити у таквој установи.

Андрија Миливојевић

Балетска школа, која данас носи име «Лујо Давичо» основана је 2. октобра 1947. године у Београду, као прва државна балетска школа у тадашњој Југославији. Настала је интеграцијом Балетског одсека при Музичкој академији и балетског студија Опере Народног позоришта, са циљем да се створи државна установа за школовање играча и обнови балетски ансамбл Београдског позоришта.

Невена Ђорђевић

Трећи разред Пете београдске гимназије. Бави се фотографијом од своје 15. године. Воли природу, пејзаже, као и биљке, инсекте у крупном плану. Код фотографије највише је заинтригирала могућност преношења лепоте цаког тренутка који светлошћу овековечи. Сваким даном научи нешто ново и упознаје фотографију. Фотографија јој је током ових година постала начин живота, а не само хоби.

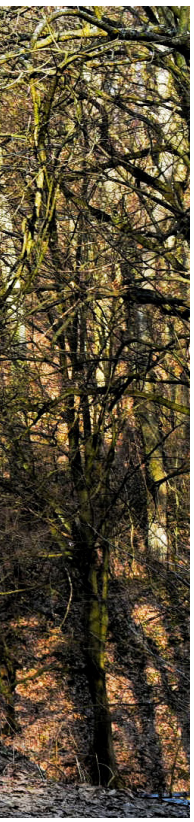

Невена Ђорђевић

Поглед на Авалу

Тамара Петровић

Невена Ђорђевић фотографије

НАШ НОВИ РЕСТОРАН

Ресторан у смо до сада доручковали, ручали и вечерали добио је потпуно нови изглед. У новембру је отпочела комплетна реконструкција, која је недавно завршена. На располагању нам је најмодернији ресторан у ком волимо да проводимо време и уживамо током оброка, а најбољи показатељ колико намм се допада ресторан је то што неретко правимо селфије и на тај начин промовишемо наш ресторан. Изглед ресторана је био стари и непримерен нама, младим људима. Део средстава за реконструкцију Дом је добио од Министарства просвете, а део је уложио од сопствених средстава. Желели смо да им направимо модеран, живописан ресторан у ком ћемо уживати, као и у храни коју се ту припрема. Прошле године је значајно побољшан мени, јер смо ми ту жељу изразили. Ученички парлемент ми је пренео да је жеља већне ученика да на менију имају пицу, тада смо купили пица пећ. Ми слушамо жеље наших ученика, јер су они одвојени од дома и породице, а желимо да им направимо угођај и осећај да им је ово заиста „дом“ у ком се осећају као код своје куће – каже Саша Роквић, директор Дома ученика патријарх Павле.

Архитекта Љубица Биговић из архитектонског бироа А4 студио каже да су променили комплетан концепт седења у трпезарији, тако да сада постоји више типова седења (стандардни столови , „кућице“ уз зид, клупа...) у зависности од тога како се ко осећа, са ким жели да буде... а да се у свакој позицији осећа пријатно и удобно.

- Променили смо комплет мобилијар (столице и столове) тако да имамо више боја и типова столица и столова које дају простору разиграност. Променили смо расвету, додали смо декортивну расвету у на постојећу општу плафонску расвету. Нова расвета усмерена ка столовима,простор смо оплеменили зеленилом и полицама, дрвеним декоративним елементима по зидовима и плафону. Слике, принтови, габиони око постојећих стубова – објашњава Биговић и додаје да амбијент јако утиче на расоложење, као и да је битно да је простор удобан, „позитиван“, да ли по колориту пријатан и да асоцира на храну итд.

Директор планира да у наредном периоду отпочне са сређивањем ученичких соба.

- Желим да деца бораве у модерним собама које су прилагођене њиховом узрасту. Чекамо од архитекте, предлоге скица како би изгледале собе за дечаке, као и предлоге соба за девојчице у 4 Д формату, а онда ћемо предлог дати представницима Ученичког парламента да деца гласају како желе да им собе изгледају – представља планове Роквић.

ЗАШТО СЕ КАЖЕ?

Јована Павловић

Рад литерарне секције је заснован на развијању љубави према књижевности, неговању књижевног језика путем усменог и писменог изражавања

Имамо потребу и жељу да са читаоцима поделимо утиске са литерарне вечери, која је одржана у нашем дому средином месеца децембра. О чему се говорило? Наиме, на састанцима литерарне секције са васпитачицом Драганом смо разговарали о значају језика и о значењу речи и појединих израза. Тако смо дошли на идеју да домску јавност упознамо са пореклом и значењем појединих израза као што су: Ћутати као заливен, Пала секира у мед, Млатити празну сламу, Драконске казне и још многи други. Обавестили смо ученике и позвали да 13. децембра дођу да заједно размишљамо о језику и да видимо ,, Зашто се каже''.

У клубу ученика вече су отворила наше ученице - победнице конкурса љубавне поезије , којег је организовао Дом ученика ,, Иван Пангарић'' из Сомбора. Своју песму ,, Жеља'' говорила је Дивна Коковић , ученица друге године Зуботехничке школе у Београду, а песму ,,Од сна си'' говорила је Драгана Милосављевић, ученица друге године Медицинске школе такође у Београду.

Циљ је био да да са ученицима из дома, без обзира на то у које школе иду и у који разред, разменимо знање и пружимо објашњење за неке изразе које користимо, а нисмо ни свесни шта у ствари значе, а што је још и најважније, не знамо како су ти изрази настали. Потрудили смо се користећи стручну литературу и компетентне лингвистичке изворе.

Да смо заголицали знатижељу и радозналост, потврдиле су реакције наше публике која се укључивала са својим тумачењима и тако смо заједнички долазили до решења, која су многима била

позната . Међутим било је и оних којима су многи изрази били ,,Шпанска села.'

Сви знамо да да када неко о нечему нема појма кажемо да су то за њега шпанска села. Притом појма немамо како је тај израз настао. У нашем језику има много устаљених спојева речи који имају устаљена и по правилу пренесена значења.

Протумачили смо и објаснили откуд шпанска села и како је уствари настао тај израз. У једносатном дружењу и размени идеја, мишљења и кроз школовање стечена знања, општи утисак је да ,,нисмо млатили празну сламу", трудили се да ,,не задајемо ниске ударце" и ,,не чинимо медвеђе услуге".

У сваком случају, протекло је једно лепо, поучно, васпитно и, изнад свега, пријатно вече за све учеснике.

Неки изрази, иако се дуги низ година користе нису одгонетнути, као например израз ,, Обилази као киша око Крагујевца''. Ако дођете до тумачења јавите нам. Наша адреса је ЛИТЕРАРНА СЕКЦИЈА-ДОМ УЧЕНИКА ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ БЕОГРАД.

www.domucenika.com

ЈОШ ЈЕДНО ДРУЖЕЊЕ

На овом сусрету, не само да смо се дружили, већ смо чули а и видели како друге домске заједнице функционишу

Андрија Миливојевић

Како прошле тако и ове године, наш дом је у периоду од 25.10. до 28.10.2018. године угостио ученике и васпитачие из Домова ученика средњих школа из Свилајнца, Вршца, Ниша и Котора. Све смо их лепо дочекали и пружили им максималан комфор у складу са нашим могућностима.

Током њиховог боравка, организован је разноврстан програм. Ученици и васпитачи Дома за ученике и студенте „Спасић – Машера“ из Котора стигли су у четвртак увече, те је у петак пре подне за њих организована посета Краљевским дворовима, Милошевом конаку и Храму Светог Саве. Остали гости стигли су у петак око 14,00 часова. У 15,30 часова организован је састанак васпитача из свих домова, на којем су размењена искуства у раду и направљен је договор око програма гостовања. Гости су заједно са домаћинима обишли домске просторије у којима се одржавају секције слободних активности.

Увече је организован програм у Установи културе „Влада Дивљан“ у којем су, поред ученика из

Одушевљена публика је уживала у програму. Сви заједно и на истом месту. Понекад се чини да су сви ученици „наши“ а оно и јесу само што су из различитих крајева.

нашег дома, учествовали и ученици из гостујућих домова. Ученици су се представили тачкама из области поетског и драмског приказа, плеса, етно, класичне и популарне музике. Сви учесници у програму имали су подршку публике.

У суботу, у преподневним часовима, организован је квиз „Колико познајете Београд“ у коме су учествовале екипе из гостујућих домова, а победила је екипа учениказ Котора.

Паралелно са одржавањем квиза, у фискултурној сали Дома, ученици су се такмичили у одбојци и стоном тенису, док је у зборници одржано такмичење у шаху. Игра је била фер-плеј, атмосфера позитивна, такмичење пријатељско, тако да и није било важно ко је победио.

У поподневним часовима организован је обилазак центра града, Калемегдана, Саборне цркве и потом се отишло на Сајам књига.

Посебан догађај је била домска журка , на којој су се уз добру музику сви лепо забављали. Она је била печат најлепших утисака са тродневног гостовања.

Увече је настављено дружење, као и свечана вечера за васпитаче и запослене.

У недељу, након доручка, организован је излет на Авалу, који је на све госте оставио посебно снажан утисак. Након обиласка излетишта и торња на Авали, гости из домова ученика средњих школа вратили су се у своје градове пуни позитивних утисака, са жељом да се сусрет понови у неком другом граду.

Испратили смо госте, надамо се као добри домаћини уз жељу да нам поново дођу.

www.domucenika.com

Stranger things

Прича је смештена у 1983. годину у место Хокинс и центрира се око нестанка малог Вила Бајерса. Он је део четворочлане дружине веома симпатичних гикова, који пуно времена проводе заједно и веома су заинтересовани за науку и популарну културу. У потрагу за Вилом се укључује остатак дружине, његова мајка (Њинона Рудер) са братом и локални шериф (Давид Харбоур). У потрази за одговорима ће покренути необјажњив и опасан ланац догађаја, а мрачна вожња ће их одвести у још мрачнији свет. Иако је серија по жанру драма-мистерија, највише подсећа на авантуре деце са бициклима који се сусрећу са нечим неочекиваним, као што су филмови The Goonies или E.T. Дечаци имају велике афинитете према науци, речити су, увек спремни на акцију и бескрајно су симпатични, што их представља као карактере са којима се лако можемо емотивно зближити. Они су упорни да помогну свом пријатељу, иако имају пуно препрека на свом путу. Насупрот њима је очајна мајка која због нестанка сина полако клизи у лудило. Дисфункционална породица Бајерс није на добром гласу у локалној заједници, па њена открића везана са нестанак сина неће бити прихваћена са одобравањем. Свесрдну помоћ јој пружа локални шериф кога такође гоне лични демони из прошлости. Управо су ти клинци главне звезде серије. Њихови дијалози делују као да нису реченице из сценарија, него као продукт природне хемије која влада између њих. Свако од њих уноси своју динамику у њихов однос и карактерно су другачији. Њихово играње, конфликти, међусобно подржавање и заједнички напори да нешто открију или сазнају – просто их је била милина гледати. Сваки је занимљив на свој начин, али је Дастин Тоотхлесс (Гатен Матараззо) дефинитивно победник у овој категорији. Споменућу и Миллие Боббу Броњн која тумачи лик који ћу оставити да сами откријете, свакако једна од најбољих деце-глумаца које сам до сада видео.

Андрија Миливојевић

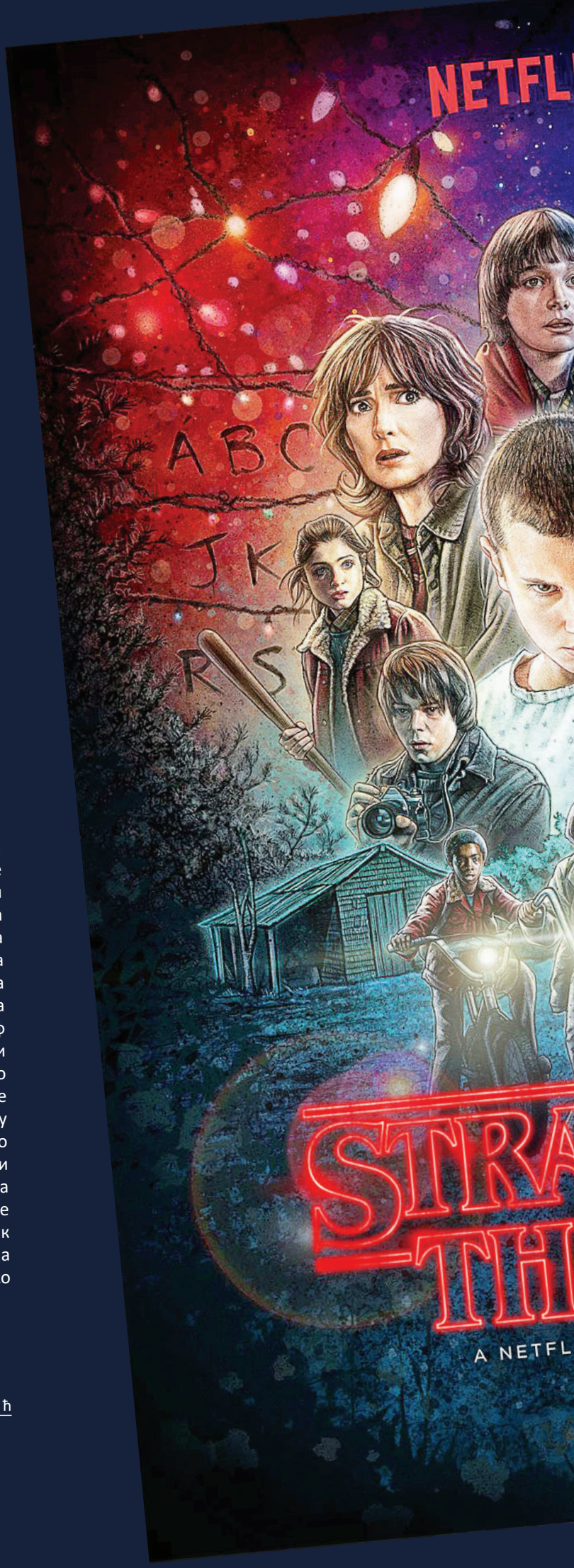

Green book

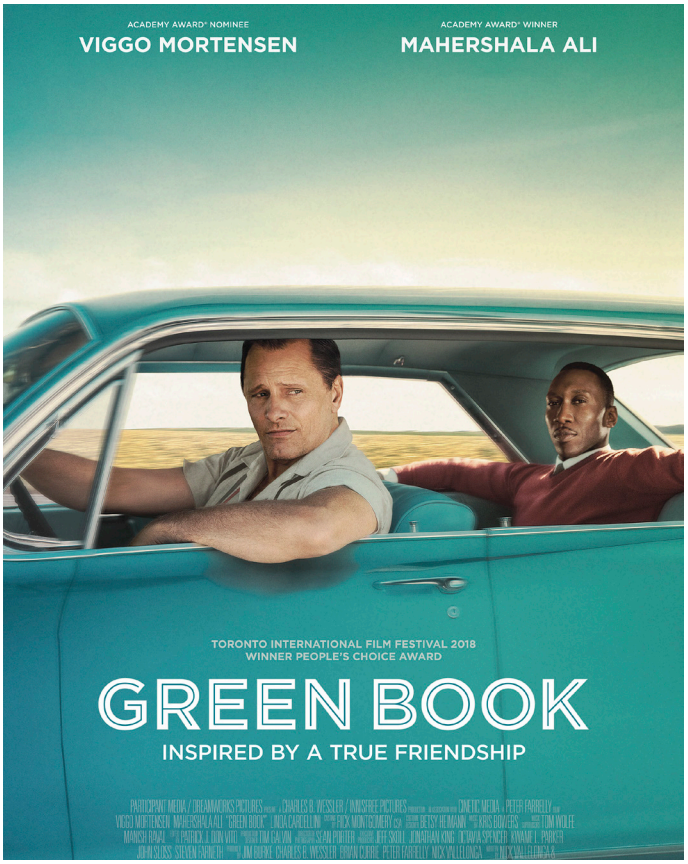

Green book је филм који нас води у занимљиву, емотивну и изненађујуће лагану вожњу, иако се бави осетљивом темом – једноставна, али и јединствена биографска прича којој Виго Мортенсен и Махершала Али удишу живот. Главни јунаци поседују тотално супротстављене ставове према животу и идеалима. Међутим, док на свом путовању трпе и сведоче великим неправдама, њих двојица се ослањају један на другог и на тај начин проналазе поштовање према талентима које поседују. Временом, њихов однос се развија у пријатељство које ће им променити животе.

Јанко Јовашевић

Михајло Стојановић

ГЕЈМЕРСКИ КУТАК

OVERWATCH, LEAGUE OF LEGENDS

Овервоч је игра издата од стране Близарда 24.5.2016. и исте године је освојила награду за игру године. Овервоч је онлајн пуцачина у првом лицу. Игра се састоји од више модова и у сваком је другачији начин за долазак до победе. На мапи се налази 2 тима по 6 играча. Сваки играч на почетку меча бира једног од 30 хероја. Сваки херој има посебне моћи и стил игре. У игри је могуће добити било који скин бесплатно отварањем кутија или скупљањем голда. Сваки играч од 25 нивоа може да добије ранк од бронзе до гранд-мастера или чак да буде у првих 500 у региону (Европа,Америка,...)
Постоје светска као и мала локална такмичења широм света где је могуће освојити велику суму новца.

Мислим да би се ова игра свидела свим играчима других такмичарских играра попут лола, цс-а и сл.
Лол је игра издата од стране рајот-гејмса 27.10.2009. 2012. године постала је најигранија игра на свету. Циљ игре је срушити противнички нексус али да би се дошло до њега треба срушити одбрамбене грађевине. Игра се заснива на игри 5 на 5 на мапи која има 3 лејна и џунглу. Сваки играч има своју позицију и улогу и на почетку меча бира једног од 143 могућа хероја. Лол је такмичарска онлајн игра и сви играчи се распоређују у 9 дивизија од ајрона до челинџера. Због популарности организована су такмичења широм света где се добијају велике суме новца.

Као играч ове игре препоручио бих је свакоме ко воли игре тамкичарског духа али је не бих препоручио људима слабих живаца.

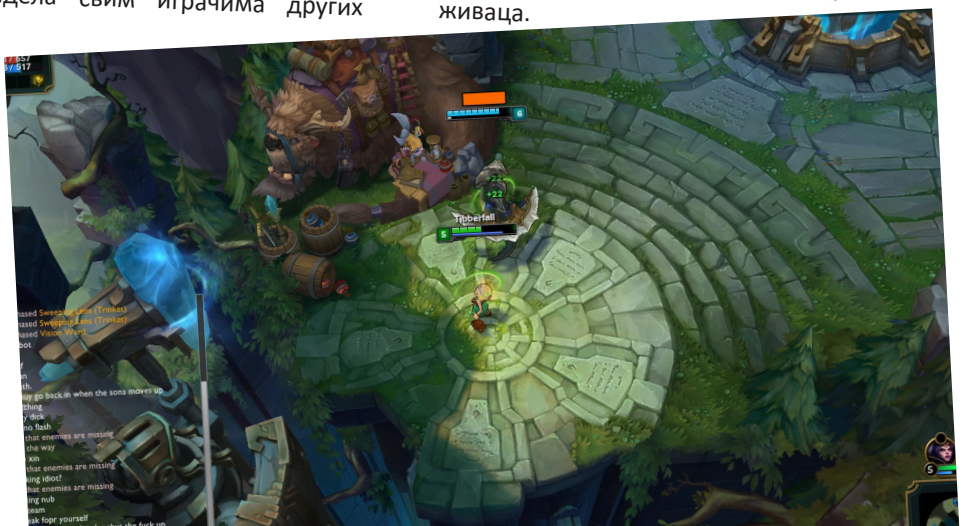

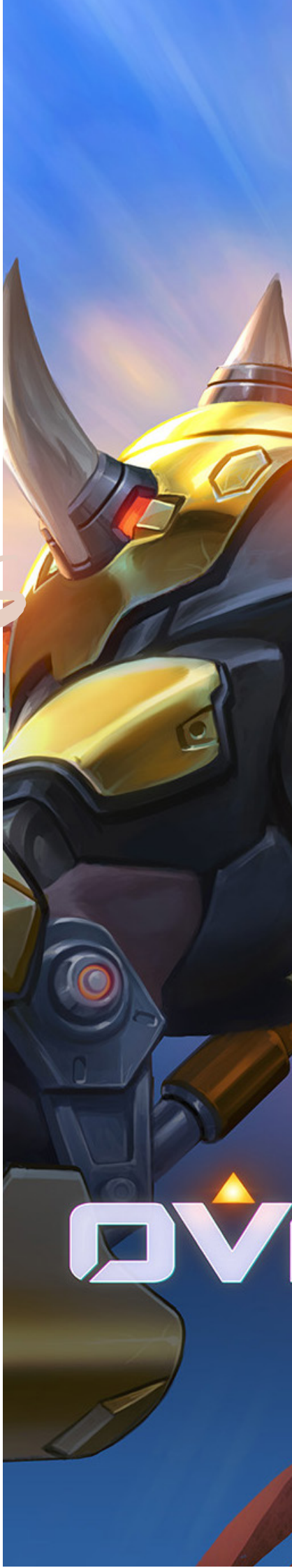

TM
ERWATC
BLIZZ CON

LEAGUE OF LEGENDS

NUMBANI
HERITAGE MUSEUM

1.Место у категорији млађе катедткиње на топ 12 (првакиња Србије)
1.Место екипно на Међународном турниру Загипинг који се одржао у Загребу
1.Место појединачно и екипно на Међународном турниру у Дизелдорфу
3.Место екипно са репрезентацијом на Cech open
Два пута за редом првакиња Војводине у категорији кадеткиње
3.Место на првенству Србије у категорији кадеткиње који се одржао у Бечеју

ТАМАРА, РОЂЕНА КАО ПОБЕДНИЦА

Андрија Миливојевић

Колико година имаш и у коју школу идеш?
- Имам 15 година и идем у спортску гимназију.
Колико дуго се бавиш стоним тенисом?
- Овим спортом се бавим пуних пет година, од своје десете године.
Да ли си имала узор неки у овом спорту?
- Једног дана ме је тата довео у салу у којој су играли стони тенис моји садашњи другари и док сам их гледала, јако ми се свидео стонитенис, па сам и сама пожелела да се бавим тиме.
Колико пута недељно трениираш?
- Тренирам пет пута недељно, а понекад шест.
Да ли је потребна добра физичка спрема за тај спорт?
- Потребна је физичка спремност и за овај спорт такође јер је неопходна брзина, снага и покретљивост. Све је то од пресудног значаја.
Где трениираш и за који клуб наступаш?
- Тренирам у клуб ИМТ у Земуну, али наступам и за СТК РАПИД.
Ста су твоји планови по питању овог спорта?
- Волела бих волела да у овом спорту будем веома успешна и да упишем менаџмент у спорту, то ми је некако логичан корак. Наравно поред свега наведеног желела бих да имам и свој клуб.
У међувремену, Тамара је учествовала и на регионалној Домијади 2019. где је освојила прво место.
- Искрено пошто ја тренирам овај спорт од своје пете године мени на овом такмичењу је било да кажем, мало лакше него осталима. Било је врло забавно и лепо је било дружити се са другарима који су се такмичили.

Софија Миланко

ПРВИ ДАН

И ево, коначно је прошла и ова прва седмица. Чекала само да се заврши. Била сам толико нервозна ових дана да сам једва и спавала. Када мало боље размислим, не могу рећи да ми је први дан протекао толико лоше. Била сам уплашена, нисам знала како ће ме прихватити, да ли ћу се уклопити. Помишљала сам чак и да одустанем и да се вратим кући. Све је ово велика промена за мене, нови град, нови људи, као да креће нови живот. Први дан када сам крочила на врата, било ми је јако загушљиво и била је баш велика гужва. Погледала сам на таблу са обавештењима да видим код кога сам. Испоставило се да се да је она најзахтевнија. , надам се да није таква каквом је заиста представљају. Када сам је упознала деловала је јако строго, али ипак је била љубазна, мало смо попричале па ми је показала собу у којој треба да боравим. На путу до собе сретала сам у том тренутку, наизглед непријатне погледе, девојке које су само тако пиљиле у мене без неког посебног разлога. На крају сам отворила врата, у соби су ме чекале три нове девојке, моје цимерке. Знала сам да ћу морати да живим ту са њима па чак и да ми се не допадну. Једна је висока и смеђа, она је отворила врата и прва проговорила. Рекла је да се зове Емилија и да јој је драго што ме упознала и каже како је једва чекала да види ко је четврта. Друга је јако чудно гледала у мене, ипак представила ми се несвакидашњим именом, Емина. Последња је била јако незаинтересована, јела је сендвич и низ браду јој је клизио комад салате. Након што ме добро скенирала од главе до пете, представила ми се као Лана. Већ сам помислила како ћу имати проблема са њом. Иначе и нисам нешто дружељубива и комуникатувна, више сам стидљива и повучена. Надам се да ћу се бар мало опустити и ослободити и да ми то неће представљати проблем. Први дан је био баш стресан. Осталих неколико дана су били итекако бољи. Упознала сам се и са осталим девојкама које су уписале исту школу као ја. Ишле смо заједно на оброке, који нису били нешто изузетно укусни, али морала сам јести. Свако следеће вече те прве седмице сам посматрала са прозора сву ту децу која се друже и упознају, али себе никако нисам могла да замислим тако. Сада када ми је већ измакла недеља, осећам се и даље нелагодно. Сви иду кући а ја остајем потпуно сама. Викенд у Београду, сама. Не знам шта ћу да радим. Тешим се. Али, то неће бити ни први ни последњи пут да ћу остати овде. Не пада ми толико тешко што сам се одвојила од породице и друштва, јер се чујемо сваки дан, већ ме је страх јер су ми сви овде странци. Ипак поред свега, једва чекам следећу недељу, која ће надам се, бити макар мало боља него ова. Можда се до тада опустим и упознам неке нове људе, сад ми само остаје да размишљам о ономе што ће бити.
Нису лаки први дани у дому.

ОСТАВИТЕ ЦИГАРЕТЕ! ХВАЛА.

Еколошка секција, коју води васпитачица Драгана Кончар, ове године се бавила још једном битном темом, темом о штетности дуванског дима

Зашто говоримо баш о пушењу? Пушење је (поред алкохола) и задовољство, а и најчешћи начин да се превазиђе стрес. 48% мушкараца и 36% жена су активни пушачи. 57% младих од 13-15 година је пробало цигарете, а 16% њих постали су су активни пушачи. Пасивно пушење се јавља у високом проценту (97,5%) и представља озбиљан здравствени прблем.

Прву цигарету средњошколци у Србији запале у узрасту између 13 и 15 година, пуше у просеку пола паклице дневно, а новац за цигарете углавном добијају од родитеља.

Највећи подстицај за посезање за првом цигаретом долази од вршњака, али и од породице у којој има пушача.

Према речима прим. др Петра Боровића (председник Савеза за борбу против пушења), млади најчешће почињу да пуше када у пубертету наиђе криза идентитета, између 6. и 8. разреда. Разлози се могу наћи у раном детињству а има их 3:

Чак 30% трудница у Србији пуши. Никотин преко плаценте одлази у плод и ствара извесну толеранцију која ће можда бити пресудна у будућности. На исти начин се развија и адаптација код деце чији родитељи или један од њих пуши.

Боровић наводи да и храна има важну улогу у стварању жеље за никотином. Ако се у дому једе јако зачињена храна, бибер, сенф сирће и нарочито туршија малени

Андреа Амиџић

Ако је данас тај дан када ћете бацити ту преосталу половину пакле, имајте у виду да јаки зачини, слаткиши, кафа, алкохол, сирће, бибер, сенф појачавају жељу за цигаретом. Зато се саветује пуно течности, више од пола килограма воћа дневно, до 300 грама свежег поврћа, кувано жито, шаргарепа и бело грожђе за обнављање плућа, бундева

сензори за укус навикавају се на интензивне зачине. Када дође пубертет и када их хормони узбуде, имаће потребу за нечим јачим, и сходно томе експериментисаће.

Трећи разлог је наравно пубертет. Замислите ову ситуацију: „Он се заљубио у девојку која пуши и извео ју је на пиће. Она вади цигарете и наручује жестоко пиће, а он наручује густи сок. Одмах је отписан у њеним очима уз коментар: Па ти ни не пушиш ни не пијеш.“

Као главну потешкоћу приликом остављања цигарета млади наводе окружење које углавном чине пушачи.

Према последњем истраживању Инстута за јавно здравље србије Милан Јовановић Батут, сваки 7.старији основац пуши а 40% тинејџера је до своје 15 године пробало цигарете. Према статистикама данас углавном пуше сиромашни, мање образовани и незапослени.

Најбољи начин превенције пушења је да млади буду информисани о штетним последицама пушења свих дуванских производа, не само цигарета већ и наргила које су на дохвату деце основних и средњих школа.

Постоји заблуда да пушење наргиле није штетно. Из Светске здравствене организације упозоравају да је једна сеанса штетнија од сто попушених цигарета. Осим тога, ароматизовани дуван у наргилама препун је канцерогеног катрана који изазива рак, а колективно конзумирање може да проузрокује ширење заразних болести.

Велики проблем је и то што власници барова дозвољавају малолетницима да пуше наргилу.

Да закључимо, цигарета је, из перспективе пушача, задовољство. Али, то ,,задовољство” изазива најмање 28 обољења.

У диму цигарете нема ни једне једине корисне материје, а штетних има више него што ће вам се допасти да чујете. У нашем организму нема ни једне једине ћелије коју ће пушење поштедети. Да ли ће се те ужасне последице зависности од цигарета исказати као рак плућа, једњака, желуца, дебелог црева, јетре, панкреаса, грла, бешике, бубрега, грлића материце, уста и усне дупље, кардиоваскуларне болести, шлог, инфаркт зависи од тога колико нисте имали среће.

Зато, ако пушите, више немате ни један оправдани разлог зашто то и даље чините. Штети те себе и што је још горе, својој околини.

Млади, стари, оставите цигарете, време је!

www.domucenika.com

МАГАЗИН
ИЗЛАЗИ ГОДИШЊЕ, МАРТ 2019

ДОМ УЧЕНИКА СРЕДЊИХ ШКОЛА
ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ

ЗДРАВКА ЧЕЛАРА 14
БЕОГРАД

www.domucenika.co